

Ewangelia na poniedziałek: Idąc śladami Jezusa

Ewangelia z poniedziałku 13 tygodnia okresu zwykłego wraz z komentarzem. «Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł położyć». Pan Jezus potrzebuje wiernych uczniów, zdolnych do zrezygnowania z wygodnego życia dla Królestwa Niebieskiego.

Ewangelia (Mt 8, 18-22)

Gdy Jezus zobaczył tłum dokoła siebie, kazał odpłynąć na drugą stronę. A przystąpił pewien uczony w

Piśmie i rzekł do Niego:
«Nauczycielu, pójde za Tobą,
dokądkolwiek się udasz».

Jezus mu odpowiedział: «Lisy mają
nory, a ptaki podniebne – gniazda,
lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca,
gdzie by głowę mógł położyć».

Ktoś inny spośród uczniów rzekł do
Niego: «Panie, pozwól mi najpierw
pójść i pogrzebać mojego ojca».

Lecz Jezus mu odpowiedział: «Pójdź
za Mną, a zostaw umarłym grzebanie
ich umarłych!»

Komentarz

Tłum jest zdumiony cudami Jezusa.
Ale On ucieka od wszelkiej ostentacji
i wysyła ich na drugą stronę.
Uczonemu w Piśmie udaje się
przedstawić mu siebie i wybiera go

na swojego Mistrza. Otrzymuje nieoczekiwaną odpowiedź: stoi przed pokornym Synem Człowieczym, który bez wytchnienia głosi Królestwo Boże. Nie ma własnego domu, zatrzymuje się i odpoczywa tam, gdzie jest dobrze przyjęty: w Kafarnaum, w domu Piotra; w Betanii, w domu trójki rodzeństwa-przyjaciół; w Jerozolimie, w domu wskazanym przez anonimowego człowieka z dzbanem, w łodzi uczniów, gdzie spał w czasie burzy. Z drugiej strony list, bez względu na to, jak gorączkowe jest jego życie, ma zbudowaną jamę, z której wychodzi i do której wraca. I tak samo robią ptaki na niebie w swoich gniazdach. Odpoczywają, gdy zapewnią sobie i swoim młodym środki do życia. Być może uczoney w Piśmie wyobrażał sobie wygodniejsze życie.

Ci, którzy już poszli za Nim, doświadczyli, co to znaczy nie mieć czasu nawet na jedzenie. Dopiero

Jezus wysłała ich by trochę odpoczęli (por. Mk 6, 31). Nawet wśród tych, których wybrał, istnieje konflikt między pójściem za Nim a wypełnianiem prawa, które nakazuje czcić własnych rodziców (por. Wj 20, 12) poprzez zapewnienie im godnego pochówku. Żadne jednak prawo nie przewyższa nakazu Pana, aby iść za Nim w celu głoszenia zbawienia, gdyż jest to wyraz najwyższej miłości wobec bliźniego. Opóźnianie odpowiedzi jest równoznaczne ze zmianą kolejności przykazań.

Jezus mówi nam dalej: „Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i aby owoc wasz trwał” (J 15, 16). Liczy na nasze radosne i zdecydowane „tak”, także w tym świecie, który tak bardzo potrzebuje mężczyzn i kobiet kochających go tak, jak Bóg go umiłował (por. J 3, 16). Słuchając tych słów z dzisiejszej Ewangelii,

słyszemy przestrożę św. Josemaríi:
„Miej na uwadze, mój synu, że nie
jesteś tylko człowiekiem, który łączy
się z innymi, aby czynić coś dobrego.
To dużo, ale to... niewiele. — Jesteś
apostołem, który spełnia stanowczy
nakaz Chrystusa” (*Droga*, nr 942).

Josep Boira // Zdjęcie: hitdelight
- Canva Pro

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/gospel/poniedzialek-13zwykly/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/poniedzialek-13zwykly/)
(06-04-2025)